

28-07

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ
Διακόνων Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος
καὶ Παρμενᾶ, καὶ τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν
† Εἰρήνης τῆς ἀσκησάσης ἐν τῇ μονῇ τοῦ
Χρυσοβαλλάντου.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γήινου πάλαι οὐκ
ἔτυχες, ἀλλ' ἀφθάρτων στεφάνων
νῦν σὲ ἡξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου
Χριστὸς ὁ ὠραιότατος, ὃς καθιέρω-
σας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ,
Εἰρήνη Ὅσια Μῆτερ, Χρυσοβαλλά-
ντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ
καὶ βοήθεια.

Ἦχος πλ. γ'. Θείας πίστεως.

Δόξα Πατρὶ...

Δόξαν ρέουσιν, ὑπεριδοῦσα,
νύμφη ἄμωμος, ὥφθης τοῦ Λόγου,
δι' ἀσκήσεως Ὅσια ἐκλάμψασα·
ὥς οὖν Εἰρήνη τυχούσα τοῦ πόθου
σου, ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς διαφύλαττε,
ἀξιόγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρε-
σβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σω-
τηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυ-
μνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ
σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ προσληφ-
θείσῃ, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν τὸ
διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος
πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς, ἐκ
φθορᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν Καθίσματα
Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ,

Ὡς ἄνθος εὐθαλές, καὶ ἡδύ-
πνευστον κρίνον, ἐξήνθησας σεμνή,
ἐν κοιλάδι τοῦ βίου, καὶ χαίρουσα
προσῆγαγες, Ἰησοῦ τῷ νυμφίῳ σου,
τὴν ἀκήρατον, τῶν ἀρετῶν εὐω-
δίαν· ὃν ικέτευε, του εἰρηνεῦσαι
τόν κόσμον, Εἰρήνη φερώνυμε.

Δόξα... Ὅμοιον

Ὡραία τῇ μορφῇ, εὐπρεπὴς τῇ
καρδίᾳ, λαμπρὰ καὶ τῇ ψυχῇ, δε-
δειγμένη Ὅσια, τερπνόν καταγώ-
γιον τῆς Τριάδος γεγέννησαι, δι'
ἀσκήσεως καὶ καθαρᾶς πολιτείας,
καὶ ἀπειλήφας, τὴν ἐπουράνιον δό-
ξαν, Εἰρήνη θεόσοφε.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον

Ὅπισω σου Ἀγνή, ἡ θεόφρων
νεᾶνις, λιποῦσα τὰ τῆς γῆς,
ἠκολούθησε Κόρη, καὶ χαίρουσα
προσῆνεκται, τῷ ἐκ σοῦ
ἀνατείλαντι, μεγαλύνουσα, σὲ τὴν
πηγάσασαν κόσμῳ, τὸ ζώηρρυτον,
καὶ ἐπουράνιον μύρον, Παρθένε
Παντάνασσα.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Κατεπλάγη εὐπρεπῶς,
Μοναζουσῶν θεῖος χορός, ὅτε εἶδε
σε φρικτῶς, μέσον Ὅσια τῆς
νυκτός, προσευχομένην τῷ
ἀνεσπέρῳ Ἡλίῳ· ὅλη γάρ λαμπρά,
ὅλη μετέωρος, ὑπερθεν τῆς γῆς,
ἐστῶσα ἔφανε, τὸ τῆς μελλούσης
δόξης προοίμιον, ὡς ἐν ἐσόπτρῳ
τῷ σώματι· ὦ θείας δόξης ἥς
ἠξιώθης, Εἰρήνη θεομακάριστε.

Δόξα...

Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνη σήμερον..

Ὡς λαμπρά κυπάρισσος Θεῷ
ὑψώθης, διὰ βίου κρείττονος, καὶ
θεωρίας ὑψηλῆς, ὅθεν σὴν χάριν
ἐδήλωσε, τῶν κυπαρίσσω ἡ κλί-
σις τη νεύσει σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ὅμοιον

Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα τὸν συνο-
χέα, τοῦ παντός Θεόνυμφε, ὥσπερ
λαβίς χρυσοειδής, ταῖς θεϊκαῖς
ὠραιότησι, τὴν θεοφόρον Εἰρήνην
ἐλάμπρυνας.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον...

Ὡς παρθένος φρονίμη καὶ
ἐκλεκτή, τὴν λαμπάδα Ὅσια τὴν

μυστικὴν, ἐλαίῳ ἀσκήσεως, δα-
φιλῶς καταρδεύσασα, ἀκοίμητον
τὸ φέγγος αὐτῆς διετήρησας, αἰὲ
ἐκδεχομένη τὴν ἄνωθεν πρόσκλη-
σιν· ὅθεν εἰς νυμφῶνα εἰσελθοῦσα
τὸν θεῖον, τρυφᾷς ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς ἀρρήτοις φαιδρότησιν, ὦ
Εἰρήνη ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι
πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς παράδεισος ἔμπνους καὶ
εὐθαλῆς, ὡς θεόβλαστος ράβδος
καὶ λογικὴ, ἀσπύρως ἐβλάστησας,
τόν τροφέα τῆς κτίσεως, ξηράνα-
ντα ἐν ξύλῳ ἄρᾳς τὰ βλαστήματα,
καὶ αἰωνίου δόξης, τὸν πλοῦτον
βλαστήσαντα, τοῖς σέ ὀρθοδόξως,
Θεοτόκον φρονοῦσι, Παρθένε Πα-
νάμωμε, Προφητῶν περιήχημα, καὶ
βροτῶν ἡ βοήθεια. Πρέσβευε τῷ σῷ
Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς κατα-
φεύγουσι πόθῳ τῇ θεῇ προνοίᾳ
σου.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δ΄ς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄ς)

Δόξα.

Ἄγιώ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς ριγ' 113

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου. (δΨς)

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῡμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *Ἦχος β'*

Ταῖς τῆς σῆς Ὁσίας, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'

Απαρνησαμένη σεαυτήν, καὶ τὸν Σταυρόν σου Εὐαγγελικῶς βαστάσασα, ἔξω κόσμου καὶ σαρκὸς ἐπολιτεύσω· ὦ τοῦ θαύματος! πῶς τὸ ἀπαλὸν καὶ γεῶδές σου σῶμα, ὅλον πύρινον καὶ διαφανές, ὡς ἔσοπτρον εἰργάσω; πῶς ἐν ἀσθενείᾳ φύσεως, τῆς ἀυλίας ἦνθησας τὰς χάριτας, καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐκέκτησο τὰ προοίμια; Ὅντως ἔργον τοῦτο, τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου μορφῆς, καὶ ὑπανοίξαντος ἡμῖν, τῆς ἀθανασίας τὰς εἰσόδους. Ὡ προσάγειν ἰκεσίας μὴ παύσῃ, τοῦ εἰρηνεῦσαι περιούσιον λαόν, Εἰρήνη μεγαλύνουμε,

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς

Αρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελουῖσα θάλασσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαριτοβρύτων δωρεῶν θησαύρισμα, γεγεννημένη Ἀγνή, ἐκ τῶν ἀκενώτων, θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, χάριτας θείας δώρημα, τῷ σῷ δούλῳ παράσχου, ὅπως ὑμνήσω Πανάμωμε, τὰ ὑπερφυῆ σου θαυμάσια.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αδιαφθόρως τὸν Θεὸν γεγέννηκας, τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, ὑπέρνοῦν καὶ λόγον, γεγονότα Ἀχραντε, καὶ τῆς φθορᾶς ἐξήρπασας, τὸν Ἀδάμ καὶ τὴν Εὐάν ὅθεν σοι χαῖρε κραυγάζομεν, χαῖρε ἀφθαρσίας παράδεισε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεων χαῖρε τυπικῶν ἡ ἔκβασις, Εὐλογημένη Ἀγνή, χαῖρε θεηγόρων, Προφητῶν τό πλήρωμα τὸν τούτοις γὰρ λαλήσαντα, ἐν συμβόλοις καὶ τύποις, ὑπερφυῶς σωματώσασα, ὥφθης σωτηρίας κεφάλαιον.

Κανὼν Α' τῆς Ὁσίας

Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε,

Στήχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Εἰρήνης ἄρχων καὶ σοφίας πά-
ροχε, Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, λόγον
μοι σοφίας, βράβευσον τοῖς χείλε-
σιν, ὅπως ὑμνήσω Δέσποτα, τῆς
Ὁσίας Εἰρήνης, τά εὐκλεῆ κατορ-
θώματα, δι' ὧν ἐπὶ γῆς σέ ἐδόξα-
σεν.

Στήχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἰκανουμένη παρθενίας ἔρωτι,
ἀπὸ παιδός ᾧ σεμνή, ἤθεσιν
ἐνθέοις, εὐκλεῶς συνήκμασας' ψυ-
χῆς γάρ τὴν εὐπρέπειαν, ἀνενδό-
τως τηροῦσα, κάλλος ἐδείχθης
ἀπόθετον, χάριτι καὶ φύσει ἐκλά-
μπουσα.

Στήχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ράδαμνος ἔφυς εὐθαλῆς καὶ πά-
γκαρπος, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, ἐξ
εὐγενοῦς ρίζης, προελθοῦσα πάν-
σεμνε, εἰρήνην δέ καὶ λύτρωσιν,
καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, καρποφορεῖς
ταῖς πρεβείαις σου, τοῖς εὐλικρι-
νῶς σε γεραίρουσι.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Ἡ ἐξ αἰῶνος ἐκλεκτή καὶ ἄμω-
μος, ἡ καλλονὴ Ἰακώβ, ἡ τὸν Θεόν
Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή
δέ διαμείνας, μετὰ γέννησιν
θείαν, Εὐλογημένη Πανάμωμε,
ρῦσαι ἐναγῶν με προλήψεων.

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος πλ. α' Ἰππον καὶ ἀναβάτην....

Στήχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Θείων ἀπαυγασμάτων, τῶν
προϊόντων αἰεί, ἐκ πηγῆς Τρισηλίου
ἐμπιπλαμένη ἔνδοξε, τὸν νοῦν μου
καταύγασον, Εἰρήνην πολύδωρε,
εὐφημοῦντος τὴν πολιτείαν σου.

Στήχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ἐχουσα τῆς ἀγνείας, τό τάλα-
ντον ταῖς χερσίν, εἰς ἑκατόν τοῦτο
ἐμφρόνως ἐπλεόνασας, ἰδρῶσιν
ἀσκήσεως, Εἰρήνην θεόσοφε, ἐπινί-
κιον ὕμνον ᾄδουσα.

Δόξα...

Ἰθυνας τὰς κινήσεις, τῆς ψυχικῆς
σου ροπῆς, ἐκ νεότητος Μήτηρ.
πρὸς ἐφετῶν τὸ ἔσχατον ἐντεῦθεν
ἐξέκλινας, τῆς προσύλου σχέσεως,
βίον αὔλον ἀγαπήσασα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀσπορον ἔσχες τόκον, γεννή-
σασα ἐν σαρκί, τὸν Ὑπέρθεον Λό-
γον δι' ἄκραν ἀγαθότητα, Παρθένε
Πανάμωμε, κόσμον ἐκλυτρούμε-
νον, ἐκ τῆς Ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ
Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
μῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ
ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ
ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε φιλάνθρωπε.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Τό περίοπτον ὄρος, καὶ ἀρεταῖς σύσκιον, καὶ τετυρωμέναν καὶ πῖον, ἀρρήτοις χάρισι, χαῖρε Πανάμωμε, χαῖρε Ἀγνή Θεοτόκε, ἄρμα μυριώνυμον, τοῦ Παντοκράτορος.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανόφυτε ράβδε, ἄνθος ζωῆς φέρουσα, τὸν Δημιουργόν τῶν ἀπάντων, χαῖρε Ἀπείρανδρε, χαῖρε πολύανθον, καὶ ζωοδώρητον ἔαρ, πνέον τοῖς ἐκλείπουσιν, αὖραν αἰώνιον.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Γωτηρίας ἀνθρώπων, χαῖρε ἀρχή Ἀχραντε, ἄγκυρα βεβαία ἐλπίδος, τῶν πεποιοθῶτων σοι· χαῖρε πολύφωτε, καὶ χρυσαυγέστατε ὄρθρε, τῆς ζωῆς τὸν ἥλιον, κόσμῳ ἀστράψασα.

Κανὼν Α' τῆς Ὑσίας.

Ὡδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ σπερώσας κατ' ἀρχάς...

Στήχ. Ὑσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ σεμνὴ προφητικῶ, τὴν ἐσομένην σοι δόξαν, ὁ κλεινὸς Ἰωαννίκιος βλέπων, προηγόρευσε σαφῶς, τοῦ βίου σου τὴν ἔλλαμψιν, Εἰρήνην μακαρία, Μοναζουσῶν ἀγαλλίαμα.

Στήχ. Ὑσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡκριβωμένως καὶ σοφῶς, τό γεγονός ἐν σοί γνοῦσα, τῶν ἐν κόσμῳ ἀντηλλάξω αὐτίκα, τὴν ἰσάγγελον ζωὴν, καὶ Βασιλέα ἀφθαρτον, ἀντὶ

τοῦ ἐπιγείου, μόνον νυμφίον ἐπόθησας.

Στήχ. Ὑσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεᾶνις Λόγε εὐτρεπῆς, τῶν ἡδυνόνων σου μύρων, πτερωθεῖσα τῇ αὐλῷ εὐπνοία, ἠκολούθησε Χριστέ, ἀσκητικῶς σοι κράζουσα: Ὅπισω σου δραμοῦμαι, ὅτι τῷ πόθῳ σου τέτρωμαι.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερφυέσιν ἀστραπαῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μεγαλείων, τῆς ἀφάτου σου εὐκλείας Παρθένε, λαμπομένη θεουργῶς, φέγγει αὐλῷ ἡὔγασας. Εἰρήνην τὴν Ὑσίαν, ὑμνολογοῦσαν τὴν δόξαν σου.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ὑσίας.

ᾠχος πλ. α'.

Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενὸς....

Στήχ. Ὑσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαρκὸς σου τὸ εὐανθοῦν, μαράνασα πάνσεμνε, τοῖς ὑπερφυέσι σου ἀγωνίσμασιν, ὅλην ευθαλῆ, ὅλην λαμπράν, ἔδειξας τὴν ψυχὴν σου, καθάπερ νύμφην ἀμόλυντον, τῷ θεουργικῷ σε δοξάσαντι.

Στήχ. Ὑσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίσταις σε ἀρεταῖς, ἐκλάμπουσιν βλέπουσαι, αἱ σεμνῶς ἀσκούμεναι σὺν σοὶ ἔνδοξε, ἦνουν τὸν μεγάλαις δωρεαῖς, κρίσει δικαιοσύνης, θεοπρεπῶς σε κοσμήσαντα, εἰς πολλῶν ψυχῶν περιποίησιν.

Δόξα...

Ἐλαία καρποτελής, λειμῶσιν ἀσκήσεως, ἀληθῶς ἐδείχθης ὦ εἰρηνώνυμε, ἔλαιον εἰρήνης ἀληθούς, καὶ θείας εὐσπλαχνίας, τὴν ἱλαρότητα πηγάζουσα, τοῖς εἰλικρινῶς σοι προστρέχουσι.

Καὶ νῦν...

Ἐπήγασας τοῖς ἐν γῇ, ὡς μῦρον οὐράνιον, τὸν τὰς πανευώδεις νέμοντα χάριτας, Ἀχραντε Παρθένε μυστικῶς, οὐπερ τῇ ἐνεργείᾳ, Εἰρήνη ἢ θεοπόθητος, βίον ἀκηλίδωτον ἤγνυσε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Τῆς εἰρήνης τὸν ἄρχοντα ἀγαπήσασα, τῆς ἐν αὐτῷ κοινωνίας σύμφυτος ὥφθης σεμνή, των ἐν κόσμῳ ἀγαθὸν καταφρονήσασα· Ὅθεν πρὸς θάλαμον τερπνὸν, ὡς παρθένος εὐκλεής, ἀνέδραμες Πανοσία, εἰρήνην καὶ εὐφροσύνην, ἐξαιτουμένη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὸ κατάσκιον ὄρος καὶ θεοθάδιστον, ἢ ἀκατάφλεκτος βάτος καὶ Θεοτόκος Ἀγνή, ἢ ἀκένωτος πηγὴ τοῦ θείου νέκταρος, ὁ φωτοστόλιστος ναός, ἢ πολυτίμητος παστάς, τοῦ τῶν ἀπάντων Δεσπότη, ἀνευφημείσθω ἀξίως, ὡς κόσμον σώζουσα ἐκάστοτε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

KONTAKION

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον...

Τὴν τοῦ κόσμου εὐκλειαν, καταλιποῦσα Ὀσία, τῷ Χριστῷ νυνύμφευσαι, τῷ Βασιλεῖ τῷ ἀφθάρτῳ κάλλεσι, τῆς παρθενίας λελαμπρυσμένη, σκάμμασι, τῆς ἐγκρατείας πεποικιλμένη διὰ τοῦτό σε Εἰρήνη, ὁ σὸς νυμφίος λαμπρῶς ἐδόξασε.

Ὁ Οἶκος

Βασιλεῖ τῷ ἐπιγείῳ, ἐπειγομένη νυμφευθῆναι σεμνή, Βασιλέως τοῦ οὐρανίου ἤκουσας βοῶντός σοι Εὐαγγελικός: Δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι, καὶ ποιήσω σε τῆς ἐμῆς βασιλείας σύμφυτον καὶ κοινωνόν. Ὅθεν ὄγκον περιφανείας, καὶ παντός ἀξιώματος παριδοῦσα τὴν τιμὴν, ἔδραμες ἀσκέτῳ ἔρωτι. τοῖς ἵχνεσι τοῦ οὐρανίου ἐραστοῦ. Τίς οὖν ἐξείπη τῶν σῶν ἀγώνων τὰς ἀρετάς. ἢ τῶν θαυμάτων σου τάς χορηγίας τάς πολλαπλάς; Μεγάλως γὰρ ἀριστεύσασα, μειζόνως καὶ δεδόξασαι, πᾶσι τὰ πρὸς σωτηρίαν παρέχουσα, παρὰ Χριστοῦ Εἰρήνη του σοῦ νυμφίου, Ὅς λαμπρῶς σε ἐδόξασε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Εἰρήνης τῆς ἐκ Καππαδοκίας, ἀσκησάσης ἐν τῇ μονῇ τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ.

Στίχοι.

Τετράς Μαθητῶν, τοῦ θεανθρώπου Λόγου,

Τριάδα σεπτὴν πᾶσι κηρύττει λόγῳ.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Μυστῶν ξυνελήλυθε τετράς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Ἡ ἁγία μάρτυς Δροσίς, ἐν χώνῃ χρυσῇ βληθεῖσα, τελειοῦται.

Ὁ ὁσιος Παῦλος ὁ Ξηροποταμηνός, ὁ ἰδρύσας τὰς δύο μονάς, τὴν τοῦ Ξηροποτάμου καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Παύλου, ἦτοι τὴν τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, καὶ ἐκ γένους βασιλικοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου μάρτυρος Ἀκακίου, καὶ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Διακονίσεως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

«Χοροὶ Ἰσραὴλ» Τῆς Μεταμορφώσεως

ᾠδὴ α'. ᾠδὴ δ'.

Χοροὶ Ἰσραὴλ, ἀνίκμοις ποσί, πόντον Ἐρυθρόν, καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες, ἀναβάτας τριστάτας, δυσμενεῖς ὀρώντες, ἐν αὐτῷ ὑποβρυχίους, ἐν ἀγαλλιάσει ἔμελπον. Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδίᾳ μου.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον, οἰκονομίαν Σου Χριστέ ὁ Θεός· ὅτι ἐτέχθης ἐκ τῆς Παρθένου, ἵνα ἐκ πλάνης ῥύσῃ τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'.

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας, τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα, ὕμνεῖ Σε Χριστέ, τὸν Δημιουργόν· ἐν τῷ φωτὶ Σου, τὰς ὁδοὺς ἡμῶν εὐθυνον.

ᾠδὴ ς'.

Εν τῷ θλίβεσθαί με, ἐβόησα πρὸς Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

ᾠδὴ ζ'.

Ἀβραμιαῖοί ποτε, ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, καμίνου φλόγα κατεπάτησαν, ἐν ὕμνοις κραυγάζοντες· Ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες, τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλῳ, τυράννου καὶ φλογὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως κατεπάτησαν· καὶ μέσον πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠδὴ δ')

Σπ'χ. **Μ**εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στήχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στήχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στήχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Στήχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στήχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδὴ θ'.

Ὁ τόκος Σου ἄφθορος ἐδείχθη· Θεὸς ἐκ λαγόνων Σου προῆλθε, σαρκοφόρος, ὃς ὥφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· Σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανός τοῖς ἀστροῖς...

Ὡς εὐκλεῆς παρθένος μνηστευσάμενη τῷ Χριστῷ, τὰ ἀκροθίνια Μήτηρ, τῶν ἱερῶν σου ἀρετῶν, τούτῳ ὡς ἄμωμον προίκα, προσήγαγες ᾧ Εἰρήνῃ. **Ὅμοιον**

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς εἰρήνης, παρασταμένη ἐν χαρᾷ, ἀσκητικῶν σου καμάτων, δρέπη σεμνὴ τάς ἀμοιβάς· διὸ ἡμᾶς τῶν σκανδάλων, ρῦσαι Εἰρήνῃ εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον

Τὸν πρύτανιν τῆς εἰρήνης, εἰρήνην βλύζοντα ἡμῖν, κυήσασα ὑπὲρ λόγον, Παρθενομήτορ Μαριάμ, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν μου, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου.

ΑΙΝΟΙ . Ἦχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπυχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῆς παρθενίας τὴν χλαῖναν τὴν θεοῦφαντον, τοῖς λογικοῖς ἀγῶσιν, ὡς ἐνθέοις μαργάροις ποικίλασα πανσόφως Εἰρήνῃ σεμνὴ, ὡς καλὴ καὶ ὑπέρλαμπρος, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων χαρμονικῶς, ἐνυμφεύθης δι' ἀσκήσεως.

Στήχ. Ἀίνετε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸ πολυτίμητον σκεῦος τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν, ἡ νοητὴ νεφέλη, τῶν αὐτῶν χαρίτων, ἡ πᾶσι ζωηφόρους καταρροάς, δαψιλῶς ὑετίζουσα, ανευφημείσθω ἐν ὕμνοις πνευματικοῖς, ἡ Εἰρήνη ἡ πανεύφημος.

Στήχ. Ἀίνετε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Καππαδοκία χορεύει ἐν τοῖς σπαργάνοις σου, καὶ ἡ Χρυσοβαλλάντου, περιώνυμος Ποίμνη, σκιρτᾷ ἐν τῇ σῇ δόξῃ καὶ τῇ σοφῇ, ἡγεσία σου ἔνδοξε, ἡ Εκκλησία δὲ πᾶσα τῶν εὐσεβῶν, μεγαλύνει τοὺς ἀγῶνας σου.

Στήχ. Ἀίνετε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῇ ἀπροσίτῳ ἐλλάμψει τοῦ σοῦ νυμφίου Χριστοῦ, καὶ τῷ ἀχράντῳ κάλλει, τῆς αὐτοῦ θεωρίας, αἰεὶ κατατρυφῶσα Εἰρήνη σεμνή, πρὸς εἰρήνης τὴν ἔλλαμψιν, ἐκ σκοτασμοῦ ἁμαρτίας τῆς ἀπεχθοῦς, τοὺς ὑμνοῦντας σε κυβέρνησον.

Δόξα Πατρὶ... Ὡχος πλ. α'

Καλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων, χορεύσωμεν ἐν πνεύματι, καὶ σκιρτήσωμεν εὐφραινόμενοι, τῇ φωτοφόρῳ πανηγύρει, τῆς θεοφόρου Μητροῦς. Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συνελθέτωσαν, καὶ τὴν δι' ἐνθέου κατ' ὄναρ ἐμφανείας, Βασιλέα πείθουσιν, τὸν εἰργμένον ἐν

φρουρᾷ δεινῶς, ἀναίτιον λυτρώσαι, ἀνυμνείτωσαν, Παρθένοι καὶ Μονάζουσιν, τὴν τῆς ἐγκρατείας ἀκοίμητον λαμπάδα, ἐπαξίως μακαρίσωμεν τῆς ἀγνείας τὴν καλλονήν, τῆς ἀπαθείας τὴν στήλην, τῆς ἀθανασίας τὸ κρίνον, τῆς ταπεινώσεως τὸν θησαυρόν, τῶν θλιδομένων τὴν παραμυθίαν, τῶν ἀσθενούντων τὴν θεραπείαν, τὴν μάστιγα τῶν σκανδάλων, τὴν πάντας τοὺς ἐν δεινοῖς θερμῶς προφθάνουσιν, θεόφρονα Ὅσιαν ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· Εἰρήνη παμμακάριστε, εἰρήνευσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῇ ἐνεστώσῃ ἀνάγκῃ, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς, ἐκ πάσης μῆνιδος.

Καὶ νῦν καὶ αἰεῖ..

Ὡχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν ταῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ὡχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς

γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γήινου πάλαι οὐκ ἔτυχες, ἀλλ' ἄφθάρτων στεφάνων νῦν σὲ ἠξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου Χριστὸς ὁ ὡραιότατος, ᾧ καθιέρωσας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, Εἰρήνῃ Ὅσῃα Μῆτερ, Χρυσοβαλάντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ καὶ βοήθεια.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος β'.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ
ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον,
πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Σπῆχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου φιλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς
Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν
καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ
Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν
τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμε-
νος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος πλ. α'.

Σπῆχ. α'. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν
Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσή-
κουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γῆινου πάλαι οὐκ
ἔτυχες, ἀλλ' ἄφθάρτων στεφάνων
νῦν σὲ ἡξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου
Χριστὸς ὁ ὡραιότατος, ᾧ καθιέρω-
σας σαυτήν, ὅλη καρδίᾳ καὶ ψυχῇ,
Εἰρήνῃ Ὅσια Μητερ, Χρυσοβαλά-
ντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ
καὶ βοήθεια.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν. ᾠχος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (
ὁ β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λούϊα.

Ἀπολυτίκιον

ᾠχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βασιλείας γῆινου πάλαι οὐκ
ἔτυχες, ἀλλ' ἄφθάρτων στεφάνων

νῦν σὲ ἡξίωσεν, ὁ Νυμφίος σου Χριστὸς ὁ ὠραιότατος, ᾧ καθιέρωσας σαυτήν, ὅλη καρδιά καὶ ψυχῇ, Εἰρήνη Ὅσια Μητέρα, Χρυσοβαλλάντου ἡ δόξα, ἡμῶν δὲ προσφυγὴ καὶ βοήθεια.

Ἦχος πλ. γ'. Θείας πίστεως.

Δόξαν ρέουσας, ὑπεριδοῦσα, νύμφη ἁμωμος, ὥφθης τοῦ Λόγου, δι' ἀσκήσεως Ὅσια ἐκλάμπασα· ὡς οὖν Εἰρήνη τυχούσα τοῦ πόθου σου, ἐν ὁμονοίᾳ ἡμᾶς διαφύλαττε, ἀξιάγαστε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος βαρὺς.

Αὐτόμελον

Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθεάσαντο, ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. *γ'*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Σπ'χ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. *3:23-29; 4:1-5*

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν

υίοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ) ἤχος δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Σπῆχ. **Κ**αὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἤχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρὶς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.